

Sygn. akt VIII Gz 350/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminnej Spółdzielni (...) w P.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie o zwrocie kosztów procesu zawarte w nakazie zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w postępowaniu upominawczym w dniu 22 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt: XI GNc 598/16

postanawia:

oddalić zażalenie

Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w nakazie zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 22 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 złotych tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że wniesiony przez powódkę pozew został podpisany przez prezesa zarządu R. B. i wiceprezesa W. H., a zgodnie z informacjami odpowiadającemu odpisowi aktualnemu KRS taka reprezentacja była prawidłowa, wobec czego nadano sprawie bieg. Do pozwu dołączono również pełnomocnictwo dla radcy prawnego Z. K. i wskazano go jako pełnomocnika w pozwie. Przedłożone pełnomocnictwo zostało podpisane tylko przez jednego członka zarządu, a zatem Z. K. nie został prawidłowo ustanowiony pełnomocnikiem. Nie składał on również żadnych pism procesowych, a zatem nie można stwierdzić stanu zastępstwa procesowego.

Zażaleniem wniesionym 31 maja 2016 roku powódka wniosła o zasądzenie dodatkowo od pozwanej na rzecz powódki kwoty 1200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów postępowania zażaleniowego w kwocie 30 zł, zarzucając naruszenie art. 98 k.p.c. w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804).

Wraz z pismem powódki z 26 września 2016 roku do akt sprawy złożono pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu Z. K., datowane na dzień 22 lutego 2016 roku i podpisane przez dwóch członków zarządu Gminnej Spółdzielni (...) w P..

Sąd zważył, co następuje.

Skarżąca w zażaleniu nie podała precyzyjnie przepisu prawa, którego naruszenie zarzuca. Można się jedynie domyślać, że chodzi o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy do wysokości kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw, a więc art. 98 § 1 k.p.c. Tym samym skarżąca uważa, że jej koszty obejmują wynagrodzenie radcy prawnego.

Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że wobec podpisania pozwu przez dwóch członków zarządu powódki, uprawnionych do jej reprezentacji w świetle treści informacji zamieszczonych w Krajowym Rejestrze Sądowym brak było podstaw do wzywania radcy prawnego wskazanego w pozwie do usunięcia braków formalnych złożonego pełnomocnictwa, bowiem pozew został podpisany przez samą powódkę, zatem braki pełnomocnictwa procesowego, będącego jednym z załączników do pozwu, nie uniemożliwiały nadanie biegu sprawie. Tym samym strona powodowa skutecznie wniosła pozew, podpisany zgodnie z zasadami jej reprezentacji, natomiast nie reprezentował jej na tym etapie sprawy radca prawny, który został wymieniony w pozwie.

Kolejno wskazać należy, że w myśl art. 89 §1 k.p.c. pełnomocnik obowiązany jest przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo (rozumiane jako dokument potwierdzający umocowanie) z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa oraz - w przypadku osoby prawnej (art. 67 § 1 i art. 68 k.p.c.) - dokument świadczący o tym, że osoba działająca w imieniu tej osoby jest uprawniona do jej reprezentowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CZ 8/06, OSP 2006 nr 12, poz. 141 i orzeczenia tam powołane).

W rezultacie przyjmuje się, że dokument pełnomocnictwa i jego wydanie nie mają znaczenia konstytutywnego, gdyż taki charakter posiada samo udzielenie umocowania. Dokument pełnomocnictwa jest jedynie dowodem potwierdzającym wobec sądu istnienie umocowania pełnomocnika do działania w imieniu strony. Dowód ten nie podlega zastąpieniu żadnym innym środkiem dowodowym, gdyż wobec sądu i strony przeciwnej za pełnomocnika działającego z właściwym umocowaniem może uchodzić tylko osoba, która wykazała swe umocowanie odpowiednim dokumentem pełnomocnictwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2003 r., III CZP 54/03).

W zażaleniu nie zaprzeczono wadliwości dołączonego do pozwu pełnomocnictwa. Co więcej, strona powodowa uzupełniła pełnomocnictwo w postępowaniu zażaleniowym, do czego radca prawny, który podpisał zażalenie został wezwany w celu usunięcia braków zażalenia.

Judykatura i piśmiennictwo dopuszczają potwierdzenie udzielenia pełnomocnictwa bądź bezpośrednio poprzez udział mocodawcy w czynnościach pełnomocnika, bądź dodatkowe oświadczenie złożone w tym przedmiocie, nawet następcze, na zarządzenie sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 23 stycznia 2009 r., III CZP 118/08, OSNC rok 2009, nr 6, poz. 76), jednak czynności takich pełnomocnik powódki, którego udział w sprawie został potwierdzony dopiero na etapie postępowania zażaleniowego, nie podejmował w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

W konsekwencji uznać należy, że do czasu przedłożenia pełnomocnictwa procesowego przez powódkę w dniu 26 września 2016 roku, podpisanego przez dwóch członków zarządu powódki, uprawnionych do jej reprezentacji, nie sposób traktować powódki jako strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika w rozumieniu art. 98 §3 k.p.c.

Reasumując, zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, toteż na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 97 §2 k.p.c. należało oddalić zażalenie jako bezzasadne.

Leon Miroszewski